

İsmail Hekim Taşkıran

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.05.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İsmail Hekim Taşkıran

İsmail TAŞKIRAN (1966-)

Eğitimci, yazar.1966, Şanlıurfa doğumlu. İ. Hekim Taşkıran adını da kullandı. İlkokulu doğduğu yerde okudu. Aydın Nazilli Şümer Ortaokulunu parasız yatılı öğrencisi olarak bitirdi.İzmir Atatürk Lisesinde başladığı lise öğrenimini Adana Erkek Lisesinde tamamladı (1988) .

100.Yıl Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümünü bitirdi. (1996) Adana'da çıkarılan Yenidevran gazetesinde köşe yazarlığı yaptı.1998 `den itibaren MEB okullarında tarih öğretmeni olarak çalıştı.

Şiir ve yazı hayatına daha orta öğrenim çağında başladı.Lise öğrenimi döneminde Milli Eğitim Bakanlığında şiir dalında Türkiye ikinciliği ödülünü aldı.

Üniversite öğrenciliği sırasında üniversite bünyesinde çıkarılan Süphan dergisinin hazırlığında görev aldı. Bu arada Samanyolu isimli dergide " Cahit Sıtkı Tarncı'nın Şiirlerinde Hayat Değirmeni" isimli çalışması yayımlandı.

(Kaynak:Türkiye Edebiyatçılar Ve Kültür Adamları Ansiklopedisi,Elvan Yayınevi,ihsan Işık,2006)

Annem Gibisin

Çektiğin çilede annem gibisin,
Sende onun gibi mutlu değilsin.
Bakıp ufuklara kimi gözlersin?
El eteğin bizden çekmiş gibisin.

Bir ömür boyunca yüzün gülmedi,
Dostlarında kadir kıymet bilmedi,
Kardeşinin sana eli yetmedi,
Ona da gönül koymuş gibisin.

Gözledim hep seni halin perişan,
Bu halinden bize gelmez mi bir şan?
Kahır içindesin her gün her zaman,
Mutluluğa tavır koymuş gibisin.

Sefalet içinde geçti her anın,
Hemdemi olmuşsun tozun dumanın,
Hişmine uğradın yoz kaynananın,
Hatıraları hepten örtmüş gibisin.

Baktım lügatlara dedim çare ne?
Cevap bulamadım bu kadar sene,
İstihza için-feleği-bir kez gülsene,
Hayata nokta koymuş gibisin.

Hekim'de derman olmaz derdine,
Kahırlanır durur kendi kendine,
Ahret günü bakar mısın yüzüne?
Onu da defterden silmiş gibisin.

İsmail Hekim Taşkiran

Arakan

Ara yerde Arakan,
Çoluk çocuk yaşlı genç,
Kanı yerde Arakan.
Yanında görünsem de
Her anım her saniyem,
Mesafeler çok uzun,
Çok uzaksın arakan.
Sen zalimler elinde,
Lime lime doğrandın,
Ben Müslüman geçinen
Yüzüm yerde Arakan.
Gecemde gündüzümde,
Dualarım hep sana.
Bu dualar tutmazsa
Bayramlar haram bana.
Yaşadığın bu vahşet,
Bu yokluk bu sefalet,
Senin bu çılgınlıkların
Ardır bana Arakan

İsmail Hekim Taşkiran

Artakalan

Ne bir harf
Ne bir hece kaldı bellekte.
Bir davadan artakalan
Yorgun yürekte,
Bir sürüngen
Bir cılız
Kupkuru bir ot yalnız.

İsmail Hekim Taşkıran

Ayrılık Sancısı

Ayrılığı n'olur sormayın bana,
Onun acısıdır bu çektiklerim.
Gidip sual edin bir anlayana,
Yanlış çıksın benim şu bildiklerim.

Ayrılık acı bir zakkum ağacı,
Allahım bu derdin yok mu ilacı?
Önce hissedilen acı bir sancı,
Sonradan boşalır dolu gözlerim.

İlkini sorsanız, ana kucağı,
İkide terk ettim evi ocağı,
Üçte unutmuştum kenti bucağı,
Sonunda çözüldü kilit dillerim.

Nereye gittimse dedim vefa ne?
Cevap alamadım bu kadar sene.
Ey zalim ayrılık sen söylesene,
Durgunluk kazanır belki hislerim

İsmail Hekim Taşkiran

Bahar Sabahı

Mestü hayranım faslı baharda
Açılır gönlüm ruhum şad olur
Ciğerhun olsam da söylemem yada
Aziz vatanımda nevbahar olur

Uçar kelebekler sarhoş olmuşum
Börtü böcek ile yaren olmuşum
Bunca zaman böyle nasıl durmuşum
Sakinin elinden mey akar olur

Arı kanat çırpar mevsim değişir
Hayvanat toprakla hem haşır neşir
Bu devranla ağaç bitki gürleşir
Zamanı gelince hep hazan olur

Hekim der,dostum budur bu devran
Terkeyle faniyi Allaha yaran
Bırak miskinliği cehd ile davran
Bak dünyada nasıl heyelan olur

İsmail Hekim Taşkıran

Benim

Ateşten gömleğin sahibi benim,
Benim dertlerin katibi benim.
Cehennem zebanisinin nasibi benim.
Kayan yıldızlardan birisi benim.

Sanadır ırmaklar,cennetler köşkler,
Sana dua eder gökte melekler,
Gelecek nesilden sana çiçekler,
Cehennemde yanan odunlar benim

İsmail Hekim Taşkıran

Benim Acım

Tabib dokunma yarama,
Ayrı düştüm dinmez acım.
Kavuşamadım sılama,
Bir teselliye muhtacım.

Dertleşelim gel kardaşım,
Yalnızlık oldu yoldaşım,
Cehaletledir savaşım,
Mezar taşım zafer tacım.

Özlesemde gel diyemem,
Yara derin el süremem,
Yarım sen gül ben gülemem,
Dualarına muhtacım.

Mahkum oldum yalnızlığa,
Uçamadım sonsuzluğa,
Aşkım esir susuzluğa,
Senin sevgine muhtacım.

Arkam sıra fatihalar,
Hiç olmasın ağlamalar,
Beni aşar şu günahlar,
Mağfiretine muhtacım.

İsmail Hekim Taşkıran

Beyhude Ömür

Bilemedim kaydasını Bir ömür geçti
Zalim seni bana bunu reva mı gördün ?
Köprünün altından canım çok sular geçti
Yedin içtin ömrüm aldın beni sömürdün

Gençliğimi uğruna ben ucuza sattım
Derdim yokmuş gibi senin derdini kattım
Hayatımın her anında ızdırap tattım
O güzelim hayalleri alıp götürdün

Gitti ömrümün baharı hayal edemem
Düştü kollarım yanlara seni saramam
Bir kabusun içindeyim billah uyanmam
Düşürdün beni yollara aklım şaşırdın

Bundan sonra neylesin ki Hekimim seni ?
Yeter bana çektirdiğin öldür sen beni
Ne yapsam da eskiyi ben olamaz yeni
Yaktın beni küllerimi göğe savurdun

İsmail Hekim Taşkiran

Bir Varmış- Bir Yokmuş

Ebedi dostum Bahhattin Yurdakul'a

Muş diyarının güzel yiğidi,
Türkmen diyarında derdin ne idi?
Dünyayı boşlamış ahret senindi,
Nasıl da yakıştı şehitlik tacı,
Bizler sana değil, sen bize acı.
"Sonu yoktur" deyip dürdün defteri,
İster bahar gelsin, ister zemheri,
"Açar" dedin "Beşsiz Türkmen gülleri"
Ömrünün baharında noktayı koydun,
Şehadet arzuların, buydu umudun.
Kelimeler sana kifayet etmez,
Sayfalar dolusu methine yetmez,
Varolan hasretin vallahi bitmez,
Ahde vefa dedin beni de yaktın,
Yetiştin kervana beni bıraktın.
Sen reftare gezerken, cennet yamaçlarında,
Ben nasiplenmekteyim günahlar batağında,
Şehitlik şarabını Türkmenistan'da
" Çok lezizdir " dedin, keyifle içtin,
Bir varmış, bir yokmuş kuş oldun uçtun.

İsmail Hekim Taşkiran

Bir Yusuf Hikayesi

Devir Hazreti Osman devri,
Fitne almış yürümüş.
İhtimama hasret hizmet gülleri,
Şimdi hepten çürümüş.
Sürgün boynunu bükmüş,
Dudaklar kıpırdamış:
" Ben yaftası boynunda bir Abuzerim,
Elimde fermanım, yalnız gezerim."
Git denince gitmemiş, her kapıdan sürülmüş,
Asi oldu demişler ve defteri dürülmüş.
Fitne alevlenecek konuşsa şu dilleri,
" Hizmet benimdir." Deyip; dudakları büzülmüş.
Cellat hizmet erleri deyin nerede görülmüş?
Akıl almaz tabloya takılmıştır gözleri,
Çaresiz... Gözyaşları, sicim sicim süzölmüş.
Biliyordu. Bu devir, ona tuzaklar kurmuş.
"İstemeyiz" demişler, "Toz kanatlı bir kelebeği"
İpek böceği olmuş, kendi kozasın örmüş.
Sürgün, akibetini çokook önceden görmüş.

" Bildim ben sizi" demiş: " Yusuf'un kardeşleri!
İsmail'in Yusuf diye satıldığı nerde görülmüş? "
Yüzünü sola dönüp ve yolunu çevirmiş.

Akşam olmuş gelmişler Yusuf'un kardeşleri.
Ruzname dolaşırken, tebessümler görülmüş.
"Kaybetti" demişler, " Mısır Melikliğini,
Esir pazarlarına başkasınca sürülmüş."
Yakup, başlarında. Bu gaflete üzölmüş.
Zahiren olmasa da görüyordu gözleri,
" Evlatlarım! " demiş ve ukdeleri çözmüş:
"İsmail'i, Yusuf" diye sattığınız görülmüş.
Kurban olmaktı elbet İsmail'in kaderi,
Amma İsmail'siz Kabe nasıl örölmüş?
Yusuf'un kardeşleri yine yanlış yolunuz,
Her şeyi iyi tartıp TARİH OLUNUZ.
Mısır'da yoksa Yusuf, İsmail Melik olmaz,
Kervanlar hazırlayıp Yusuf'umu bulunuz.
İsmail kurbanını pedere bırakınız.
Yoksa ne Kabe'nin duvarları örölür,
Nede sizlere "Af" nidası duyulur."

Sürgün bükmüş boynunu,
Dudaklar kıpırdamış:
" Ben ne İsmal'im nede Mısır Meliki,
Yaftası boynunda bir Abuzer'im,
Elimde fermanım yalnız gezerim.
Git denince gitmemiş, her kapıdan sürölmüş,
Asi oldu demişler ve defterim dürölmüş."

İsmail Hekim Taşkıran

Cuma sabahı

Bilir misin,
İnsan bir hoş olur Cuma sabahı.
Sebebini bilmediği
Bir sevinç ona
Unutturur ah ile vahı.
Elbisenin yıkandığı gibi
Yıkanır sanki kalbimiz.
Temiz bir kalp, temiz elbise,
Bu duygu yayılsa tüm çevremize,
Pişmanlıktan sonra şu kalbimizde
Kalırdı bir iz.
İşte o gün sevincimiz.
Kükrese İslam aleml,
Bir Cuma sabahı.
olurdu işte o gün neş'emiz.

İsmail Hekim Taşkıran

Çok Yalnızım

Çok yalnızım ve çaresiz
İstemem tebdil-i halet
Ben böylece yıllanayım
Etmesin görenler hayret
Kasvet gelsin göğü delsin
Bulmasın yerini adet
Marazıma karışmayın
Etmez kimseye sirayet
Ben mânâsını
Bu hayatımın
Ve ranasını
Bulamadım
Bulamadım

Yalnız değilsin sen yavrum
Nedendir ki bu şikayet ?
Her dem taze tomurcuksun
Sakın etmeyesin hayret
Göğü ersin başın senin
Olmasın kalbinde kasvet
Her maraza var bir deva
Gerçek tabibi davet et
Bu hayatının
Bul manasını
Erersin murada
Yeterki sabret

İsmail Hekim Taşkiran

Demedim mi?

Demedim mi demedim mi?
Dava ağır demedim mi?
Dertler üst üste gelir de
Saç ağarır demedim mi?

Halden anlayan bulunmaz,
Günler boyu hiç gülünmez,
Bu dertlere dayanılmaz,
Zor çekilmez demedim mi?

Dostlar ağlar düşman güler,
Solduğunda benim güller,
Konuşmaz güzelim diller,
Düşman güler demedim mi?

Dost görünmez ağyar bakar,
Vefasızlık canlar yakar,
Ecel gelip ipe takar,
Canlar yanar demedim mi?

İsmail Hekim Taşkiran

Doğuda sabah Anıları

Sabahın kızıl ufuklarında,
Kardeşimin koyunları otlattığını görmedin mi?
Hayret etmedin mi senden önce kalktığına?
Sana selam vermedi mi gülerekten?
Sezmedin mi anındaki hüzün çizgilerini?

Kızma güneş ona kızma,
Gayesi seninle yarışmak değil,
Onu zorlayan var erken kalkmasına,
Hayat yükünü omuzlarında taşımasına.
Ege'ye doğru gideceğini söyleyince,
Sevinmedi mi birden?
Alnında hüzün çizgileri
Çatılmadı mı aniden?

Yarın sabah yine onu görürsen,
Ona"Günaydın" söyle,
Benden ona selam söyle,
Yalnızlık duymasın dertleşsin seninle
Okşa kızaran yanaklarını.

1983/Nazilli-Aydın

İsmail Hekim Taşkiran

Dua

Rabbim senden arzu niyazım
Ayağa düşmeden davetin gelsin
Senden başkasına olamaz nazım
Cenazeme salih kulların gelsin

Ak saçlarım tel tel öne düşünce
Mezara konulup herkes gidince
Amelimle baş başa yalnız kalınca
Sorgucu melekler sakince gelsin

Evlada gösterdim erkanı yolu
Bilirim gelecek bu ömrün sonu
Kurutmadan devam ettir soyumu
Evlad ve torundan fatiha gelsin

Ha bugün ha yarın bir ömür geçti
Dedem dayım babam onlarda gençti
Her birisi ayrı bir yolu seçti
Beklediler arkadan bir nesil gelsin

Hekim demez artık yolum selamet
Güvendiği tek şey kalpteki niyyet
Hep korudun,ona ettin inayet
Son melce de yine rahmetin gelsin

İsmail Hekim Taşkiran

Geceler

Geceleri severim,
Geceye kavuşmak için
Güneş batsın isterim.
Ben soğukta yanarken,
Yaz gününde titrerim.
Gündüz göremediğimi
Geceleri gözlerim.
Alın gündüzlerimi,
Geceyi bana verin.
Gün ortasında uyanmadınız
Gece uyanın derim.
Kim demişki geceler,
Yatmak dinlenmek için,
Geceler benim için
En yorucu en çetin.
Geceler sayesinde
Pasportsuz vizesiz,
Sınırlardan geçerim.
Geceler sayesinde
Yarı görür gözlerim.

İsmail Hekim Taşkıran

Gelir

Alıştığım hayatın yüküne,
Sıkıntılar hafif gelir.
İmrendim gl dikenine,
Yaseminler çok lüks gelir.
İnan gülüm bir paramsın,
Senden sonra hayat gelir.
Ellerim göğe yükselse,
Vefalıya dua gelir.
Elim bir değse eline,
Sanki bana hayat gelir.
Ektiklerim başak olur,
Nasıl olsa hasat gelir.
İmran'ımı düşündükçe,
Yaşlar sicim sicim gelir,
"Olmaz" olmaz bu hayatta,
Rahat biter ile gelir.
Umursamayasın gülüm,
Hekim birgün çıkar gelir.

İsmail Hekim Taşkıran

Gülün Çocuklar

Gülmek için yarın fırsat bulunmaz,
Ağlamak gelmeden gülün çocuklar,
Özü bilinince dünya sevilmez,
Bilmeden özünü gülün çocuklar.

Yığın yığın olur dertler birikir,
Nefret erken gelir sevgi gecikir,
Yüzdürecek sizi akan nehr-i kir
Bulaşmadan kire, gülün çocuklar.

Toz pembe hayatı yudumlarsınız,
Korkarım girdaba takılırsınız,
Taşın sertliğini geç anlarsınız,
Çarpmadan o taşta gülün çocuklar.

İsmail Hekim Taşkıran

Gün Parası

Dokuz ay bekledim ana karnında
Her gün pilav ekmek,ayran yanında
Dokuz ayda saydım para gününde
Sırtımda çulum yok, çorabım yırtık,
Bin liramı haydi gönderin artık.

Daha yatmadı mı paralar daha ?
Beni uyku tutmaz çok var sabaha
Bu yüzle mi çıkacaksınız Allah'a ?
Kaç gündür hatunun suratı asık,
Bin liramı haydi gönderin artık

Bekliyorlar benden bilmezler halden
Yokluk dostum oldu çok çok ezelden
Kimi sözden anlar kimi gazelden
Ekmeğe suyu eyledim katık
Bin liramı haydi gönderin artık

Daha sayayım mı ahvalim size
Paralar gelmeden gün doğmaz bize
Borçlanmıştım ben de bir görgüsüze
Kabul etmez oldu yattığım yastık
Bin liramı haydi gönderin artık

Bu kadarı yeter İsmail sana
Sanmaki sözlerin gitti yabana
Şimdi herkes yazar senin ibana
Yüzüm size kara sesim de kısık
Bin liramı haydi gönderin artık

İsmail Hekim Taşkiran

Hancı Ağlar - Han Ağlar

Bitmedi
Bitmiyor
Bitmez bu yollar.
Bu yollar, ömrümün ağını bağlar.
Maksudu menzile varmazsa yolcu;
Hancı ağlar, han ağlar,
Yarım yarenim ağlar
Hasret yudumlayan duvaklı gelin,
Mendilin tutar ağlar.

Bitmedi
Bitmiyor
Bitmez bu yollar.
Bu yollar beni umuda bağlar.
Umudunu eğer keserse yolcu;
Hancı ağlar, han ağlar,
Yolda kervanım ağlar.
Sevgiliye haber vermezse turnam;
Kanadın çırpır ağlar.

Bitmedi
Bitmiyor
Bitmez bu yollar.
Bu yollar beni geçmişe bağlar.
Geçmişten elini çekerse yolcu;
Hancı ağlar, han ağlar,
Arkamdan tarih ağlar.
Surlara bayrak dikilmeyecekse,
Ulubatlı;
Boynunu büker ağlar.

Bitmedi
Bitmiyor
Bitmez bu yollar.
Bu yollar beni cennete bağlar.
Cennet bir Mehlika Sultansa eğer;
Hancı ağlar, han ağlar,
Çaresiz neslim ağlar.
Orda da yüzler gülmeyecekse
Hekim'mim yaman ağlar.

Ağustos 1999/Adana

İsmail Hekim Taşkiran

Herkes Perişan

Fesbuk, tıvıtıra girdim gireli,
Muhabbet yok oldu aile perişan.
Çocuklar telefonu aldı alalı,
Defter mahzun durur,kitap perişan

Anne dizilerde tüketti zaman,
Baba akşam işten geldiği zaman;
Beğenenlere yorum yaptığı zaman,
Ağzında dili yok,aydın perişan.

Öğrenci bir türlü tableten kalkmaz.
Anne baba bunun farkına varmaz.
Ödev, yazılıyı kimse kafaya takmaz.
Muallim çaresiz, okul perişan.

Tıvıtır mıvıtır hepsi hikaye.
Asıl meseleye gel de göreyim hele.
Dağa çıkmış,tehdit eder hergele,
Halkın sığındığı,lider perişan.

İnternet insanlığa oldu musallat.
Kızarmış gözlerle geç saatte yat.
Donuk, hareketsiz olur mu hayat?
Hasta söz dinlemez,Hekim perişan.

İsmail Hekim Taşkırın
05.Nisan 2016 / Adana

İsmail Hekim Taşkırın

Herşeye Küstüm

Derdimi ifade edemez oldum,
Mürekkebi bitmiş kaleme küstüm.
Bülbül misali şakımaz oldum,
Beni ye'se iten güllere küstüm.

Bildiğim her şeyi hakikat sandım,
Şimdi kapıldığım hayale küstüm,
Bir yüce davanın narına yandım,
Kalbimdeki buz çölüne küstüm.

Bahçede güllerin hepside soldu,
Güllere değil ben bülbüle küstüm.
Gönlümün bahçesi virane oldu,
Bağbağana değil kendime küstüm.

Açın güller açın, şakısın bülbül,
Artık sesiz geçen günlere küstüm.
Hakikati bilsin söylesin her dil,
Kulağın tıkayan nanköre küstüm.

Şaşmayın halime Mecnun gibiyim,
Beni çöle salan Leyla'ya küstüm.
Ağyarın önünde rüsvay edildim,
Çare bulamadım dostlara küstüm.

İsmail Hekim Taşkiran

Hüzünlü Hayal

Gelibolu Ortaköyde,
Yapayanlız bir askerim.
Hayallenip aynı yerde,
Seni arıyor gözlerim.

Yaşanırken dağda savaş,
Gözlerimden yavaş yavaş,
Süzülürken bir damla yaş,
Seni düşünür özlerim.

Oğlum birgün dile gelse,
Anne babam nerde dese,
Hüzün kat kat perdelense,
O anda sizi özlerim.

İsmail Hekim Taşkiran

İbanın Gerekçesi

Üç oğlum var benim üçü öğrenci
Sakın haş beni sanma dilenci
İban aşağıda benden haberci
Cömertliğinizi benden esirgemeyin

Sanal sergi açtım ben bu alemde
Bol veren de olur boşver diyen de
Vermezsen bereket olmaz kesende
Cömertliğinizi benden esirgemeyin

Dokuz aydır ben bugünü beklerim
Gündüz sayıklarım gece düşlerim
Nihayet düzene girdi işlerim
Cömertliğinizi benden esirgemeyin

Arz ettim halimi size yukarda
Var sa vicdanınız iban aşağıda
Hoş bir şada olsun hayatımızda
Sakın GÜLÜMSEMEYİ esirgemeyin

İsmail Hekim Taşkiran

Kara Dörtlükler

Elim kalkmaz divanına,
Rabbim benim yüzüm kara.
Nasıl çıkarım yarına?
Rabbim benim dünüm kara.

Her duyduğum tasdik ettim,
Yaşamadım kalbim kara.
Hep nimet-i küfran ettim,
Rabbim benim bahtım kara.

Hicaz Haçlı gölgesinde,
Işık vermez Hilal kara.
Hüküm zalimin elinde,
Kabe mahzun örtü kara.

Geçit vermedi Moskof'a,
Afgan şimdi başka yara.
Düşürdüler ihtilafa,
Zaferin müjdesi kara.

Esirdir Mescidi Aksa,
Dinlemedim haber kara.
Ne olurdu birlik olsa,
Düşer miydi başım dara?

Azeri'nin sesi gelir,
Dilinde türküsü kara.
Türkistan'ım medet ister,
Bakamadım yüzüm kara.

Dedilerki bayram bugün,
Beyaz yoktu giydim kara.
Her yanımda başka hüznün,
Gündüzüm gecemden kara.

İsmail Hekim Taşkiran

Karın Nedir ?

Soru :

Dinle beni büyük ağa
Geçen yıldan karın nedir?
Kimin var ki koyun sağa ?
Kuzulardan karın nedir?

Cevap :

Doğrusun diyeyim sana
Sonra suçu bulma bana
Kuzular doydu samana
Yemlerinden zarardayım

Soru:

Serptin döktün dağa taş
Bakmadın kavim kardaşa
Yaz bitti az kaldı kışa
Nohutlardan karın nedir ?

Cevap:

Nohut ekdim diken bitti
Tohumlarım boşa gitti
Anlamadım bu ne işti
Nohuttan da zarardayım

Soru:

Tarlalara ekdim yavan
Bu ayağa kısa yorgan
Yağmur değil borçtur yağın
Ya soğandan karın nedir?

Cevap:

Soğan ekdim tez bitmedi
Elim elime yetmedi
Beş kuyudan su yetmedi
Soğandan da zarardayım

Soru:

Elmadan hiç bahis açmam
Er meydanı bundan kaçmam
Sırların ortaya saçmam
Bir ömürden karın nedir?

Cevap:

Ne sır kaldı ne de yoldaş
Sözünü tart söyle kardaş
Kara zarar dır arkadaş
Bense yine zarardayım
Fakat aynı karardayım □

İsmail Hekim Taşkiran

Manzara-i Umumiye

Yalandan nutuk atma,
Yeter halkı aldatma,
Ben ekmeği ararken
Yan gelip keyif çatma.

Hatalar dizi dizi,
Büktüler belimizi,
Mahşer günü geldikte
Kim kurtaracak sizi?

Olsun beylerim olsun,
Maaşınız bol olsun,
Siz laf yarıştıırken
Ninem kuyrukta ölsün.

Krizler dizi dizi
Kim sorar halimizi,
Seçip gönderdiklerimiz
Yine sattılar bizi.

Sarı kız kesti sütü,
Verecek yemim yoktur.
Bebem sizlere ömür,
Acımı bilmez doktor.

Rezillik dizi dizi
Kimseler duymaz bizi.
Baştaki vurdun duymazlık
Yakacak hepimizi.

Padişahlık bir iken,
Şimdi herkes bey paşa.
Haydi eller havaya
Sıra geldi maaşa

Fermanlar dizi dizi,
Kesti iflahımızı.
Görelim şu sandığı,
Tıkarız hepinizi.

Cüzdandan anahtar oldu,
Açıyor her kapıyı.
Bastırırsan parayı
Diriltirsin ölüyü.
Rüşvetler dizi dizi,
Bozdular ahdimizi.
Mahşer günü divanda,
Süründürürler sizi

İsmail Hekim Taşkiran

Ne Fayda

Bir hayat boyu didindim durdum
Ne bıkkınlık geldi nede duruldum
Edep erkan için duaya durdum
Zaman yenildim kime ne fayda ?

Gençlik yol alıyor bu gidiş değil
Ahlaktan bi haber zavallı sefil
İstedim olayım onlara delil
Devran sefillerin olmuş ne fayda ?

Kızlarımız bilsin edep usulü
Oğlumuz olsun dinin mesulü
herkes bir kenardan tutsun hasılı
Şartlar namüsaid oldu ne fayda ?

İsmail Hekim söyler kelamı
Esirger olduk şimdi selamı
Rabbim kabul eder ise duamı
İhsan hocam belki olur bir fayda

İsmail Hekim Taşkiran

Ne Mümkün?

Gönülden gönüle yol varmış derler,
Yaralı gönlümü sarmak ne mümkün?
Dağ dağa kavuşmaz bilir arif'ler,
Yarime kavuşmak şimdi ne mümkün?

Glşn bir başka hüznün bir başka,
Dşmşm güzelim sonsuz bir aşka,
Teselli versen de bahtsız maşuka,
Dertten kurtulmaya çare ne mümkün?

Sevdikçe anladım sathi aşk olmaz,
Bir merhem çalmakla yara onulmaz,
Zemheri ayında taze gl olmaz,
Cilveyle gönlümü almak ne mümkün?

Mecnun'um çöllerde seni ararım,
Kerem oldum aşkın ile yanarım,
Turnalardan her dem seni sorarım,
Ateşin bir selam almak ne mümkün?

Hekim her manada derinlik arar,
Bu kahırla söyler sazını çalar,
Avazını duydu gökte turnalar,
Yarin duymaması şimdi ne mümkün?

İsmail Hekim Taşkıran

Nevruz Ateşi

Nevruz gecesinde
Bahtıma küsüp,
Arzuma ram olmak
Hayaldir dedim.
Alev alev yanarken
Nevruz ateşi,
Koynumdaydı o an
Bahar güneşi.
Tutuşmadı çerağ
Yanmadı dudak.
Şu benim yanımda
Talihsiz aşkım
Buzdanmış dedim.

Bir kere,
Bir kere
Isıtsa beni,
Alev alev yanan
Nevruz ateşi,
O zaman,
O zaman inan sevdiğim,
Ömrüm oldukça
Unutmam seni.

İsmail Hekim Taşkiran

Niyyet

Mü'min halis olunca ef'alinde,
Melek mislü döner hep pervaneler.
Zikr ederse Hak ismini dilinde,
Arzolunur nazarına çok emareler.
Tutar ise kul sözünü,
Açar Allah kalp gözünü,
Bir hakikat bin bir olur,
Binek olur gökteki seyyareler
Artık bilir sırrı hayatın özünü
Ve dökülür uğruna sermayeler

İsmail Hekim Taşkiran

Özlem

Memleket özlemi var destan destan içimde,
"Burda herkes yabancı, herkes başka biçimde"
Ayrılık denen şey meğer ne kadarda zor,
Ayrı geçen her anım beynimi törpülüyor.
En sonunda sizden de ayrılmakta var demek,
Hani beraber olmak hani kaygısız gülmek?
En mutlu anlarımda ayrılık geldi çattı,
Bir an gülmüş olanı pişman etti ağlattı.

Uyanmıştım bir defa yağmurlu bir gecede,
Baktımki sevdiklerim ayrı ayrı köşede,
Hayal mi diyerekten gözlerimi ovmuştum,
Baktım kimsecikler yok yine yalnız kalmıştım.
Çektim başım üstüne yorgan ve battaniye,
Belki bir rüya idi yine görürüm diye.
İşte böyle her anım acı üstüne acı
Nemleniyor gözlerim bilmem günde kaçınıcı.

İsmail Hekim Taşkiran

Sen Ve Ben

Bana nasıl bakarsan bak,
Ben kendimi bilirim.
Nur saçan bakışlarında,
Kendimi küçük görürüm.
Gerçi daha küçücüksün,
Ondan ya
Seni günahsız bilirim.
Gülmek hakkım değil benim,
Sen gülsen bayram bilirim.
Kaşlarını çatma n'olur,
Bu haline üzülürüm.
Surat assam sen üzülme,
Bana layıktır bilirim.
Nurlu alnın yanında
Kırışık bir yüz,
Mertçe duruşun yanında
Titreyen bir diz,
Kapkara bir kalbim var
Seninki temiz,
Dünya imtihanında işte ikimiz.
Ben kaybettim
Bilirim.

İsmail Hekim Taşkiran

Sitem

Beklediğin nesil değil bu nesil,
Düş yollara ufuklara bak şimdi.
Toprak ile gözden akan yaşı sil,
Gir ateşe ve kendini yak şimdi.

Karakıştan sonra bahar gelirdi,
Bu ümit bizlere derman verirdi,
Bir sıcak solukla dağlar erirdi,
Nefret eritmeye cehennemler az şimdi.

Azizdi küçükte büyükte vefa,
Hadi geçtik ondan kaldık insafa,
En günahsız kalbi götür sarrafa,
Beş para edecek vicdan yok şimdi.

Herkeste herkeste nefret hükümdar,
Olanlara hafsalam dar geliyor dar,
Çocukları da acep yakar mı ki nar?
Temiz dünyada da günah çok şimdi.

Hani bir harf için kırk yıl kölelik?
Kor ateşi biz bu ruhla göğüsledik.
Bu ruh için ömrü heba eyledik,
Kölelikten geçtik bir teşekkür yok şimdi.

İsmail Hekim Taşkiran

Sonsuz Hasretim

"O mahzun bakışınla
Kimse benzemez sana"
Her dem karşımdasın,
Baksam ne yana.
Kaç gecedir gözlerim,
Uyku bilmiyor.
Açılırsa kollarım,
Ulaşmaz sana.
Selamlar yolladım turnalar ile
Al mendile canım,
Aşkını sarıp;
Bir selamda bana
Sen yollasana.
Ah diyorum ah,
Geçmişe dönüp,
Çıkan bu feryadı
Artık duysana.
Anladım burada
Arzuya yer yok.
Hasret kervanına
Binmiş giderim.
Anlamsızda olsa
Islak gözlerim,
Susuz aşkımızı
Anlatsın sana.

İsmail Hekim Taşkiran

Sükut-ı hayal

Var mı ki geçmişî silecek sünger ?
Böyle bir icad olaydı eğer;
İki elime alırdım, hatıra defter,
Satırlarını kazırdım, silerdim bir bir

Beyhude geçmiş gençliğim meğer,
İstiklal istiklal bin cihan değer.
Ne hızla ayrıldı tuttuğum eller,
Uğruna seneler sermiştim bir bir

Düşündün düşündüm yok bunu adı
Kazanlar kaydattı sihirbaz cadı,
Geçmiş hatıraların kalmadı yadı
Umudu beraber erittim bir bir

Nasıl uyumuşum saat çalarken
Gökler kızıl, alev alev yanarken
Ömür son dönemeç hızla akarken
Arkamda tortular dizildi bir bir

İsmail Hekim Taşkiran

Tekrar İle İkrar

Sana husumetim ebedi değil
Tekrar ile ikrar el hak lidere
Riyakarca değil konuştuğum dil
Tekrar ile ikrar el hak lidere

Çok keskindi dilin kılığtan farksız
Gördüm etrafını çoğu tutarsız
Tenkit ettim seni şartsız hesapsız
Tekrar ile ikrar el hak lidere

Okudum okudum fakat mana yok
Tahlil etmek, için çok sebebim çok
Baktım mevcutlara fiyaskosuz yok
Tekrar ile ikrar el hak lidere

Lider tatlı suda değil ateşte pişer
Halkının üstüne gölgesin serer
Dört taraftan poyraz karayel eser
Tekrar ile ikrar el hak lidere

Dostlarım beni levm edecektir
Kimi alay edip kimi gülecektir
Nefsi emareye zor gelecektir
Tekrar ile ikrar el hak lidere

İsmail Hekim Taşkıran

Ters Yorum

Hava bulutlanıp karardığında,
Gökten yağmur boşaldığında,
Bilki sevdiceğim,
Ayrılığın habercisidir
Bu işaretler.
Ateşler içinde kalıp
Yatağa bağlandığımda
Kavuşmanın müjdecisidir
Bu hastalıklar.
Neden mevsimler
"Tersinden yazdı programımızı? "
Diye düşünmeyesin gülüm.
Nasrettin Hoca'nın değil miyiz torunları?
Elbette benzeriz
Merkebe ters binen atalarımıza.
Biz de Bekri Mustafa gibi
Ters düşmedik mi cemaatımıza?

İsmail Hekim Taşkiran

Utansın

Yetiş öğretmenim boğ karanlığı,
Aydınlık olmazsa güneş utansın.
Çağla sen aratma coşmuş ırmağı,
Güller bitirmezse toprak utansın.

Önümde yol göster kılavuzum ol,
Hedefe varmazsam yollar utansın
Yeter ki başımda sen çobanım ol,
Kurda yem olursam dağlar utansın.

İlmin ile nesle şöyle bir serpil,
Nesil göğermezse yağmur utansın.
Mendilini al sen gözyaşını sil,
Eğer ağlamazsa bulut utansın.

Göster öğretmenim barış yolunu,
Silahlar susmazsa zaman utansın.
Bir araya getir kurdu koyunu
Oyun bozulursa bozan utansın.

Selam öğretmenim yürekten selam,
Sana ulaşmazsa yeller utansın.
Ne desem de seni ben anlatamam,
Seni söylemeyen diller utansın.

İsmail Hekim Taşkıran

Vatan =Yar

Soğuk gecelerde yakıyor meni,
Yürekte gizlenmiş vatan hesreti.
Sakolarla herkes sarar özünü,
Meni saran yarin ılık nefesi.
Bilmenem vatan niçün yahşidir?
Ağaçlar sular, çiçekli kırlar,
Hem cevan kızlar gurbette de var.
Öylese nedendir şu garip gönlüm,
Vatan hesretiyle inleyip sızlar?
Çözebilmedim sırrını bu müşkil halin,
Yar, zeng eylemiş mene" Nicesin? " diye,
Min cevabı olur çetin sualin.
Hakikatte bu bir sual olsa da
Yardan mene gelen yahşi hediye.
Vatan toprağında bir mana gizli,
Ah deyince sanki onu sezerem.
Vatanla aramda bir şehla gözlü,
Onu fikirleşir, onu gözlerem.

İsmail Hekim Taşkiran

Vicdan Muhasebesi

Zaimoviç'e Nazire

Geride bıraktım tarihi şanlı,
Dünyayıda görmem mademki gamlı,
Fiatı belki biraz hicranlı,
Davasını satmış İsmail'im ben.

Elinden sevdası yarı alınmış,
Atasının şanlı ünü çalınmış,
Sazının mızrabı telî kırılmış,
Yine de arlanmaz İsmail'im ben.

Zalim ayak basmış ocağınıza,
Huzur yokmuş sana bebeye kıza,
Her yerde dolaşan mel'un haksıza,
Yaltaklanıp duran İsmail'im ben.

Düşman çigniyormuş payitahtımı,
Batıda ararım ben hep bahtımı,
Unuttup verdiğim yüce ahtımı,
Sözünden de dönmüş İsmail'im ben.

Kimdir bana bu taş yüreği veren?
Ağlamaz burkulmaz vatan giderken,
Dindaşı soydaşı düşman ezerken,
Onları görmeyen İsmail'im ben.

İsmail Hekim Taşkiran

Yandıkça Yandım

Yandıkça yandım,
Bir su ver Leyla.
Bu gece gördüğüm
Kabus ve rüya
Ardından koştüğüm,
Nedir ki dünya?
Hakikat:
Çektiğim.
Gerisi hülya.

Yandıkça yandım,
Bir su ver Leyla.
Hergün su sandığım,
Bak zehirmiş ya?
Uğruna baş koydum
Bilmedi dünya.
İçtimde kanmadım
Zehirli suya.

Yandıkça yandım,
Bir su ver Leyla.
Yeter bu çektiğim,
Yeter bu rüya.
Mehlika Sultan'a aşık
O yedi gençten biriyim güya.
Yandıkça yandım,
Bir su ver Leyla.

İsmail Hekim Taşkiran

Yarınlardan Ümit

Ayrıldığı günden beri,
Oğlunu arar gözleri.
Şu İdil'de tek serseri,
Arşınıyor caddeleri.

Hüzün basar mahzunlanır,
"Karalar" der, kahırlanır,
Kurşun sesiyle uyanır,
Ve buğulanır gözleri.

Elin açar dua dua,
Yalvarır yüce Allah'a,
Bir kavuşursa sabaha,
Uğurlanır dilekleri.

Beşiğinde uyur bebek,
Büyüyecek emek emek,
Yarın demek zafer demek,
Çiçeklenir ümitleri.

İsmail Hekim Taşkiran

Yine Leyla

Yılmak yok diyordun Leyla,
Perişanım bak yıkıldım işte.
Söylediklerinin bütünü hülya,
Bu gizli gerçeği öğrendim işte.

Leyla deyip durdun ümidim oldun,
Bazen kanatlandım bazen soldurdun,
Nice el kapısından beni kovdurdun,
Sayende dostları da öğrendim işte.

İsmail Hekim Taşkiran